Người Việt tại Wichita thời 1975 -1978,

Bài 3 - Ngày 08.03.2018

- Năm 1977

Tính đến đầu năm 1977, con số người Việt định cư tại thành phố Wichita đã đạt con số khoảng 1200 người, trong số này đa phần là tái định cư, (chưa kể người Miên, Lào và Hmong). Để tiện lợi cho việc loan tải thông tin đến người Việt trên toàn tiểu bang, người viết thực hiện bản tin mỗi tháng một lần. Bản tin được đánh máy lên stencil paper, đánh dấu, rồi quay rô-nê-ô để in thành nhiều bản *(thời gian 40 năm trước thực hiện bản tin khá mất công)*. Địa chỉ của người tị nạn thuộc giáo phận Wichita do người viết thiết lập, còn danh sách người Việt ngoài Wichita, thì được các giáo phận Dodge City, Salina và Kansas City cung cấp.

Nội dung bản tin chú trọng loan tải tin tức sinh hoạt, luật lệ, quyền lợi của người tị nạn tại Mỹ. Về tin tức tại Việt Nam ghi lại bản tin tức từ đài VOA và BBC *(record rồi đánh máy lại - chỉ loan tải các tin thật cần thiết).*

*** Sinh hoạt cộng đồng**

Tết Đinh Tỵ 1977, cái Tết thứ hai của người Việt trên đất Mỹ cũng được tổ chức giống như năm trước, người tham dự mang theo "covered-dish", và qua bản tin người viết mời bà con về tham dự, *(cơ quan Bác Ái Công giáo cung cấp bia và nước ngọt uống miễn phí)* . Ngoài việc tổ chức Tết coi như là sinh hoạt mùa Đông ở trong nhà, người viết còn tổ chức picnic về mùa hè tại Eberly Farm, coi như là sinh hoạt của người Việt ngoài trời (phía Tây đường 21). Người viết yêu cầu người tham dự mang theo "covered-dish", *(tại farm này có sẵn các lò nướng thịt)*, cơ quan cung cấp bia và nước ngọt uống miễn phí, và mướn ban nhạc Nguyễn Lâm từ Kansas City về giúp vui.

Ngoài ra, người viết còn tổ chức các buổi nhảy đầm vào ban tối, mướn phòng gym tại trường East High School (đường Douglas - nhạc cassette) vô cửa tự do. Người tham dự mang "covered-dish", còn phía cơ quan cung cấp bia và nước ngọt miễn phí. Một lý do tế nhị phải đi mướn phòng gym là vì các phòng gym tại PPH center, và phòng gym tại

nhà thờ chính tòa, tuy xử dụng không phải trả tiền, nhưng vì gần khu nhà dân cư, sợ gây tiếng ồn ào sau 10 giờ tối, bất tiện... *(Ghi chú: Thời gian vào khoảng cuối thập niên 80, khu học chính không còn cho mướn gym hay hội trường tại các trường học nữa, bởi người mướn không để ý đến vấn đề vệ sinh sau khi xử dụng. Về vấn đề cung cấp bia, nước ngọt qua cái Tết đầu tiên, người viết học hỏi được kinh nghiêm..., nên các cuộc tổ chức sau đó, như dịp Tết, picnic, nhảy đầm người viết chọn bia hơi thay thế cho loại lon / can, để việc dọn dẹp đỡ vất vả.)*

*** Đạo đạt nguyện vọng xin vô thường trú**

Qua các buổi sinh hoạt tập thể, cũng như các cuộc gặp mặt ăn uống cuối tuần với nhiều nhóm, có nhiều ý kiến, nhiều ước muốn được nêu ra, nhưng khả năng của người viết thì hạn hẹp. Cho nên người viết chọn việc làm nào mà có sự đồng thuận cao nhất. Vấn đề xin vô thường trú được nhiều người quan tâm mong muốn, và là nhu cầu cấp thiết nhất, để hầu có giấy tờ xin vào làm tại các hãng xưởng có tính chuyên môn.

Vào mùa hè 1976, một phái đoàn thuộc Bộ Xã Hội Liên Bang đến thăm cơ quan để tìm hiểu về tình hình định cư người tị nạn tại thành phố. Người viết đem nguyện vọng xin vô thường trú của người tị nạn chia sẻ với phái đoàn, để xin can thiệp với Chính quyền Liên Bang từ Hành pháp đến Lập pháp, cho phép các người tị nạn đang cầm giữ thẻ I.94 sớm được vô thường trú, để có cơ hội xin làm các công việc chuyên môn và ổn định hơn. Ngoài ra, xin cho thành phần không có khả năng đi làm, cao tuổi, đang hưởng chương trình trợ cấp xã hội, xin gia hạn thời gian trợ cấp, vì luật hiện hành giới hạn 2 năm.

Phía phái đoàn hứa can thiệp, nhưng sang đến năm 1977 vẫn chưa thấy thay đổi tình trạng di trú dành cho người tị nạn.

Do đó người viết dự trù tổ chức cuộc tập họp tại Wichita, và mời đồng bào cư ngụ trên toàn tiểu bang về tham dự, để cùng đạo đạt nguyện vọng xin vô thường trú, và mời Đại Biểu vùng thuộc Bộ Xã Hội Liên Bang về tham dự.

Ngày 10.04.1977, một cuộc tập hợp của đồng bào trên toàn tiểu bang để cùng bày tỏ nguyện vọng xin vô thường trú được tổ chức tại hội

trường, trường trung học tư thục Công giáo Kapaun Mt. Carmel (đường East Central). Trước là để kỷ niệm hai năm ngày rời quê hương Việt Nam, sau là đạo đạt nguyện vọng...   Đại diện Bộ Xã Hội Liên Bang về tham dự và nhận thỉnh nguyện thư trước sự hiện hiện đông đảo của người Việt. *(Ông LHQ đọc bản tiếng Việt, anh LTQ <cựu quận trưởng> đọc bản Anh ngữ. Ngoài ra, gần đến ngày 30.4,   phía đài truyền hình số 10 muốn làm phóng sự về người tị nạn cư ngụ tại thành phố, người viết lại giới thiệu anh LTQ với phóng viên của đài, để phỏng vấn và thâu hình. Gia đình anh LTQ mới dọn về thành phố từ tỉnh lẻ).*

Sau ngày này (10.04.77), người viết thảo thỉnh nguyện thơ (Anh ngữ) in sẵn gửi đến đồng bào toàn tiểu bang, để yêu cầu mỗi người ký tên gửi thư đến văn phòng Nghị sĩ và Dân biểu Liên Bang Hoa kỳ (thuộc bang Kansas), để xin cứu xét cho người tị nạn Việt Nam được vô thường trú. Trong thư kêu gọi đồng bào tiếp tay, qua bản *"THÔNG BÁO số 15 ngày 28.04.1977"*, có đoạn văn viết như sau:

" 2 năm sống tại Hoa Kỳ, là 2 năm chất chứa đầy nhung nhớ, thương đau... Vì làm sao quên được dĩ vãng..., vì cha mẹ, anh em, bạn bè còn đó, nhưng ở mãi tận Việt Nam...Nhưng liệu chúng ta có thể giúp họ gì khi bản thân chúng ta còn bấp bênh ...
...Chúng tôi tha thiết xin qúi vị cùng chúng tôi với 2000 người tị nạn tại tiểu bang Kansas đồng loạt gửi thư đến các vị dân cử thuộc tiểu bang hầu tạo một động lực mạnh mẽ thúc đẩy các vị này quan tâm ...

... Hai ngàn lá thư của đồng bào tiểu bang Kansas sẽ là những nỗ lực thúc đẩy người cầm quyền sớm thỏa mãn nguyện vọng của chúng ta.

Xin qúi vị hãy hàng động ngay, đừng do dự: mỗi người một lá thư gửi đi là nguyện vọng của chúng ta nhất định thành công, trở ngại của chúng ta nhất định phải được san bằng."
Còn tiếp

DV

Kèm photo bản văn kêu gọi đồng bào gửi thỉnh nguyện thư (28.04.1977) nêu trên copy từ chính bản, và tờ bìa bản Thông Báo số Xuân Mậu-Ngọ, 1978 phía dưới.

THONG - BAO

so : 15

Ngay 28 thang 4 nam 1977

30-4-1975
va
30-4-1977

Kinh thưa quí vị

2 năm sống tại Hoa Kỳ, là 2 năm chất chứa đầy những nhớ, thương đau... Vì làm sao quên được đi vắng vì cha mẹ anh em bạn bè ...còn đó những ở Việt Nam. Chúng ta phải làm gì cho họ ? Nhưng liệu chúng ta có thể giúp họ gì khi chính bản thân chúng ta còn bấp bênh ... vì việc cư ngụ của chúng ta đang phải mang chữ PAROLE nghĩa là " chưa cải thành phần "

Vậy làm thế nào để được cải thành phần. Việc này không do một người hay một cơ quan, mà cần tất cả mọi người tỵ nạn chúng ta cùng lên tiếng...

Thượng nghị Sĩ Kennedy vừa đệ nạp một dự luật cho chúng ta được chuyển từ tình trạng Tạm dụng thành thường trú nhân sau 2 năm sống tại Hoa Kỳ

Trong năm 1975 và 1976 đã có rất nhiều dự luật như vậy được đệ nạp nhưng đều bị ngâm tôm. Năm nay dự luật của Thượng nghị sĩ Kennedy đệ nạp đã có 15 nghị sĩ khác cùng bảo trợ, nhưng không biết đến bao giờ mới mang ra thảo luận .

Nhân dịp này cũng là ngày kỷ niệm 2 năm tỵ nạn, chúng tôi tha thiết xin quí vị cùng chúng tôi với 2000 người tỵ nạn tại tiểu Bang Kansas đồng loạt gửi thơ lên các vị dân cử thuộc tiểu bang Kansas hầu tạo một động lực mạnh mẽ thúc đẩy các vị này quan tâm đến vấn đề cơm áo của chúng ta.

Chúng tôi cũng xin quí vị, những lá thơ mà quí vị sẽ gửi đi, ngoài tên tuổi và chữ ký của quí vị ra, cũng nên xin chữ ký của các vị bảo trợ, bạn bè, cùng ký tên vào thỉnh nguyện thơ của chúng ta, có như vậy lá thơ của chúng ta càng tăng thêm giá trị.

HAI NGÀN lá thơ của đồng bào Tiểu Bang Kansas sẽ là những nỗ lực thúc đẩy người cầm quyền sớm thỏa mãn nguyện vọng của chúng ta.

Xin quí vị hãy hành động ngay, đừng do dự ; mỗi người một lá thư gửi 1 đi là nguyện vọng của chúng ta nhất định thành công, trở ngại của chúng ta nhất định phải được san bằng .

Kính chào toàn thể quí vị

Dao-Thach-Dich

CUOC CHU : Kèm theo đây là danh sách địa chỉ các vị Dân cử.

Quí vị có thể lấy bản văn này điền tên tuổi địa chỉ gửi về:
- 1 cho TNS Senator Bob Dole
4213 Dirksen Building
Washington, D.C.20515

1